

Ağır

– muhacir · 13 Temmuz 2018

“Elest-ü bi Rabbiküm?” Çınlarken kulaklarda

Dinledi tüm kâinat su durdu bulaklarda
Tutuldu tüm nefesler, renk attı ulaklarda
Yaratan'ın nidası saçtı ruhlara uğur.

Ruhlar yöneldi Rabbe işte vakit o vakit
Elest Meclisi tümünden muhteşem vakte şahit
“Belâ!” dedi tüm ruhlar imzalandı ilk akit
Kulluk mesuliyeti çöktü ağırdan ağır.

Emr'olundu ruhlara: “Secde edin Âdem'e!”
İtirazı olanlar razıdırlar ademe
Emre tabi olanlar hep kademe kademe
Yükseldiler kulluğa açıldı kutlu çığır.

Yaratılırken ruhlar Muhammed'le başlandı
Muhammed'e uymayan ümmetlikten dışlandı
Kulluğa ters sûretler halk olmadan boşlandı
Muhammed'e emr'oldu: “Kulları Hakk'a çağır!”

İlk ittiba' eden ruh Âdem oldu şüphesiz
Âdemin nesebinden üreyenler keşkesiz
Tanıdılar Rabbini nazlanmadan, işvesiz
Sıra İblis'e geldi yırtıldı yaka, bağır.

Rabbim asla affetmez emrine itirazı
Lâkin İblis ruhunda taşıyordu marazı
“Ateşten yaratıldım, olamam buna razı”
Diyerek Yaratanın emrine kaldı sağır.

Yaratılıştan sonra sürdü hep mücadele
İblis Rabbin emrine etmişti müdahale
Rabbin verdiği mühlet dolacak bir gün hele
Görülecek İblisi taşıyan sırtı yağır.

Kendisini gizledim zanneden ahmaklar çok
Bilmiyor ki Hâlik'a zerrenin gizlisi yok
Yine de konuşuyor hem de kibirli ve tok
Mizanı kurulunca ayılır nice kığır.

Hangi hanginden ağır diye sorular soran
Akıl ile imanı kendi vehmince yoran
Neticede aklını makam-ı hükme kuran
Hükme boyun eğecek nice imansız sığır.

-muhacir bozkurt-

Mustafa KÜTÜKCÜ

28.04.2018 - 12.07.2018 - DENİZLİ.

Adem: Yokluk, olmama, bulunmama.

İttiba' : Tabi' olma. Arkasından gitme. İtaat etme.

Yağır: Yük ve binek hayvanının sırtında, eğer ve semerin açtığı yara.

Mizan : Mahşerde herkesin amellerini tartmağa mahsus bir adâlet ölçüsü olup, hakiki mahiyeti ancak âhirette bilinecektir.

Kığır: Burnundan konuşan adam, hımhım.